

19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2025

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΘ' (ΙΒ' ΛΟΥΚΑ)

Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ἰουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἱεροδιακόνου τοῦ Πατριῶν.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ἤ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει

καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ' καὶ τοῦ Ὁσίου Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα}υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα
ξα α προ ο ος σε ει σα α α α κου σο ον
μυ ρ προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με
ε προ ο ος σε ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
ε

Κ^{Πα}α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ
χη η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω
ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη
η ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των ε κλεκτων αυ
των

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τωτην κε φα
λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

Aκου σονται τα ρηματα α μου οτι η δυν
θησαν ωσει παχος γης ερραγη επι της γης διε
σκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

Oτι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλ
μοι οιμου επι σοι ηλπισα μη αντανελης την ψυ
χη ην μου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συνεστη
σαν το ομοι και απο σκανδαλων των ερραζομενων
την ανομιαν

Π^{Πα}εσυνται αι εν αμφιβληστροων οι αμαρτω
λοι κατα μονας ειμι εγω εως αν παρελ
θω

Φωνη η μου προς Κυριον εκεκραξα φω
νη μου προς Κυ υριον εδεηθητην

E^{Πα}κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν

μουτην θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^{u q̇}

E^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ ^μ

εγ νωστας τρι βους μου ^{u q̇}

E^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε ^μ

κρυ ψαν πα γι δα μοι ^{u q̇}

K^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον ^Δ

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^{Πα u q̇}

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χη ην μου ^{u q̇}

E^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{ν' 22} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^{u q̇}

Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ^{ν' 22} ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα ^{u q̇}

P^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Πα Δ} ο τι ε ^μ

κραταιώθησαν ὑπερ ἐμὲ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
τοῦ ἐξο

μολογησάσθαι τὸ νοοματιῖ σου

Πα
Δια τὸ τιμιού σου Σταυροῦ Χρι

στε διὰ ἀβόλον ἠηηηη

Κε
σχῦνυ νας καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσε

Δι Πα
ω ὡ ὡς σου τὸ κε ἐντρον τῆς ἀμαρτι

ιῖας ἠημβλῦνυ νας καὶ ἐσω

Κε
σας ἠημας ἐκ τῶν πύλω ὧν τοῦ θα

Πα
να ἠαα του δοξαζομέν σε μονογενε

ε ε ες

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
εὐωσῶντα

ποδω ὡς μοι

Ο Πα
τὴν Ἀναστάσιν διδούς τῶν γενεῶν ἀ

θρω ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην
 η η η η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
 α α αρ χον τε ες του Α α α α δου και ε πηρ
 θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ει σε
 λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι
 ι στος λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε
 ε ε ε ελ θε ε ε ε τε και τοις εν τω σκο τει
 α να κα λυ υ πτε ε σθε

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,

ει σα
 κουσον τη ης φω νη η η ης μου

Μ ε γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα τω ων
 Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α
 θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α
 α τος δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου
 τον προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ

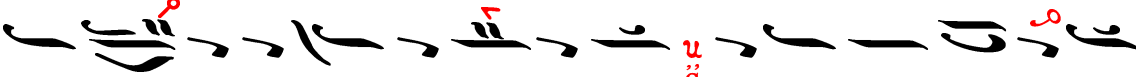

 του ευσπλααγχνι ι ι α ^{Κε} εκ πλα α α νης ρυ

 σθε ε εν τες ^{Πα} εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

 να α Θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν

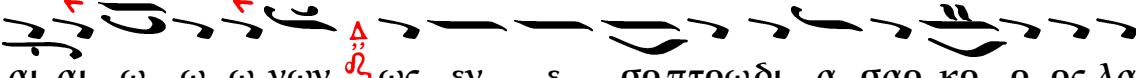
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^Α ^Χ
 εις την φω

 νην της δε η η σε ω ω ω ως μου

Ε^{Πα}
 σπε ρι νην προσκυνησιν προσφερομεν σοι τω α

 νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των

 αι αι ω ω ω νων ως εν ε σοπτρωδι α σαρκ ο ος λα

 αμ ψαν τι ι τω κο ο ο σμω και με ε χρι ισ

 Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε

 σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α

 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α

 αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται; ^Α ^Χ
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Τον αρχη γον της σωτη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

Μξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν αυ του γαρ εκ

νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

ε σω ω ω σται χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε

ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη Α δαμ πε

σων α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η

ται

Στίχ. 7. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Οι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε

γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι

ει ει ει ει ει πα α α α τε ο τι η μων κοι

μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η

θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε νε
 κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε μα λι στα ε σμυρ
 νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον κα τα λι
 πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α
 α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ουου δαι αι αι οι
 μα θε τε τα ας ρη σεις τω ων προ ο φη τω ω ων και
 γνω ω ω τε ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α
 λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν
 το δυ υ να α μος

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ
 ρι ον

Τ ης μα κα ρι ο τη τος της υ περ νδν ο ρε γο
 μενος ε λο γι ι σω θε σπε σι ε τρου φη ην την
 ε γκρατει αν την πτω χει αν πλ ς τον την α κτη μο

σου νην ^Δ _{δλ} περι [♂] _{δλ} σι αν α λη ^Δ _{δλ} θη και ευ
 δο [♂] _{δλ} ξι αν την με [♂] _{δλ} ε τρι ο τη τα ^ε _{δλ} δι ο και της ε [♂] _{δλ} φε
 σε [♂] _{δλ} ως της κα [♂] _{δλ} τα γνω μην ε ^ε _{δλ} πε τυ χες εν [♂] _{δλ} σκη ναι αις
 αυ ^Δ _{δλ} λι ζο με νος των Α [♂] _{δλ} γι ι ων Μα ^ε _{δλ} κα ρι ε

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται ^ε _{δλ} τον Ισ [♂] _{δλ} ρα ηλ ^Δ _{δλ} εκ

πα ^ε _{δλ} σω ων των α ^ε _{δλ} νο μι ων αυ ^ε _{δλ} τσ

Τ ης μα κα ρι ο τη [♂] _{δλ} τος της υ [♂] _{δλ} περ νων ο ρε γο

με ^ε _{δλ} νος ε [♂] _{δλ} λο γι ι σω Θε ^ε _{δλ} σπε σι ε [♂] _{δλ} τρου φη ην την

ε ^Δ _{δλ} γκρα τει αν την ^ε _{δλ} πτω χει αν ^ε _{δλ} πλσ ^ε _{δλ} σ τον την [♂] _{δλ} α κτη μο

σου νην ^Δ _{δλ} περι [♂] _{δλ} σι αν α λη ^Δ _{δλ} θη και ευ

δο [♂] _{δλ} ξι αν την με [♂] _{δλ} ε τρι ο τη τα ^ε _{δλ} δι ο και της ε [♂] _{δλ} φε

σε [♂] _{δλ} ως της κα [♂] _{δλ} τα γνω μην ε ^ε _{δλ} πε τυ χες εν [♂] _{δλ} σκη ναι αις

αυ ^Δ _{δλ} λι ζο με νος των Α [♂] _{δλ} γι ι ων Μα ^ε _{δλ} κα ρι ε

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ^ε _{δλ} ε [♂] _{δλ} παι νε σα

τε ^Δ _{δλ} αυ τον [♂] _{δλ} παν [♂] _{δλ} τες οι λα οι

Δ ρο μοντης α σκη σε ως α πε ρι τρε πτωστε τε
 λεκας και την πι ι στιν τε τη ρηκας εν τε ευ θεν
 και στε φανον ε κο μι σω Πα α τερ της δι και ο
 συ υ νης ον σοι η τοι μα σε Χρι στος ο κατ
 α ξι αν νε μων τα ε πα θλα και γε ρα χα ρι ζο
 με νος και της των πο νων αν τι δο σιν ων και νυ υν
 η μας δρε ψασθαι Θε ο φο ο ρε δυ σω πησον

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Π α σανη δυ πα θει αν υ πο πι α ζων το σω
 μα σ α πηρ νη η σω Θε ο σο φε πι κραι αι νων
 την αι σθησιν εγ κρα τει ας πο ο νοις και σκληρα γω
 γι ι αις υ πο μο νη τε πει ρα σμων και καρ
 τε ρι α των πε ε ρι στα σε ων ανθ ων την α τε λευ
 τη τον αν τι λαμ βα νεις α πο λαυσιν και τρυ φη ην
 α δι α δο χον και χα ρα αν α νε κλα λητον

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τῆ 10ῃ Ἰανουαρίου. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα.
Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Ε υ φραι αι νϛ ϛ ϛ Αι αι γυ υ υ πτος
 α αν θη η η η η η η σα α Α α αν θη
 η σα α α σα τοι ϛ τον πο λι ι ι ϛ ϛ
 ϛ χον τον εν μα κα ρι οις Μα α κα α α α
 α α ρι ι ι Μα κα α ρι ον ϛ τος γαρ τη
 σο ο φι ι ι ι α τϛ Α γι ϛ ϛ Πνευ μα α
 τος κα τα γλα ῖ ῖ σθεις πα σα α αν α α
 σκη σιν τη ε να ρε ε τω ω πο λι ι
 τει ει ει α Α αυ τϛ υ περ η κο ο ο ον
 τι ι ι ι ι σεν αυ το ο ον και η η μεις
 με σι τη ην προ σα α α γο ο ο ον τες αι

με τα την πα ρο δον τουου Ι ισ ρα α ηλ ε ε
 μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α
 α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο
 ο ο λο ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν
 του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νε ν α α α α α
 φθο ο ο ρος ο ω ω ω ω ν και αι προ ο ω ν και
 φα νεις ως αν θρωω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ον η
 μα α α α α α ας

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ.

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

ου μα καρος Ι η σθ ς Χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνθ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων

ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾱ **Κε ρ**

Σ
ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και

των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των
 με γα λυ νο μεν ^{u q} ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε
 δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω
 πος Κυ ρι ος ^{u q} σκυ λευ σας Α δου πυ υ λας τρι η με ρος α
 νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων ^{u q}

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

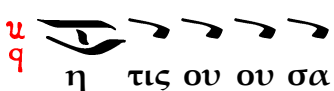
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,

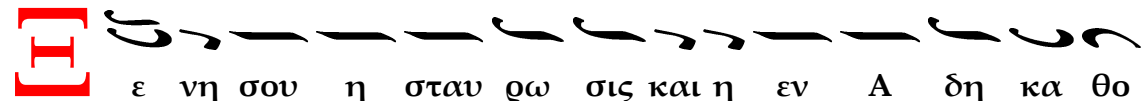
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

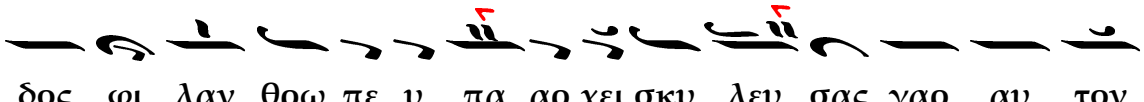
Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-
 δύσατο Κύριος δύναμιν ^{u q} και πε ρι ε ζω σα το ^{u q}

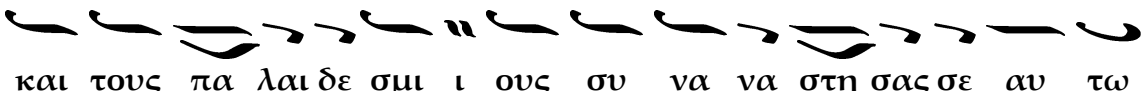
N υ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο
 τα κρου νους α φε σε ως ^{u q} πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης
 και σω τη ρι ι ας ^{u q} σα ρ κι δε θα να τον κα τε δε ξω
 α θα να σι αν η μιν δω ρου μενος ^{u q} οι κη σας τα φω
 δε η μας η λευ θε ρω σας ^{u q} συν α να στη σας σε αυ
 τω εν δο ξως ως θε ος δι α του το βο ω ω μεν
 φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι ^{u q}

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου σα

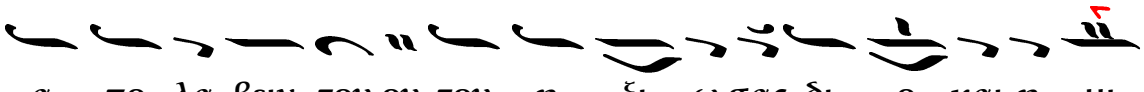
 λευ θη σε ται

Ε ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο

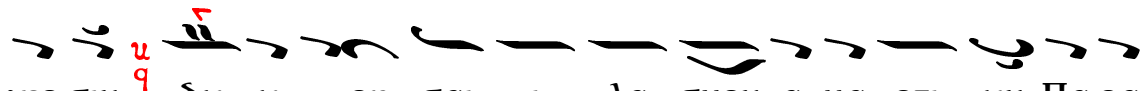

 δος φι λαν θρω πε υ πα αρχει σκυ λευ σας γαρ αυ τον

 και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω

 εν δο ξωσ ως Θε ος τον Πα ρα δει σον α νοι ξας

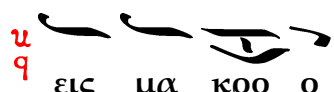
 α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι

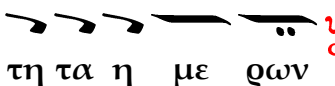

 ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε

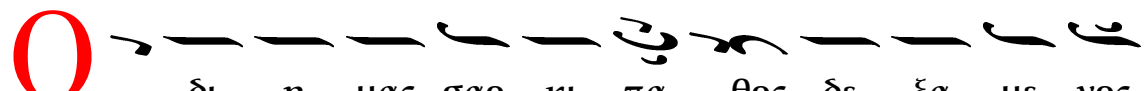
 γε ρσιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα

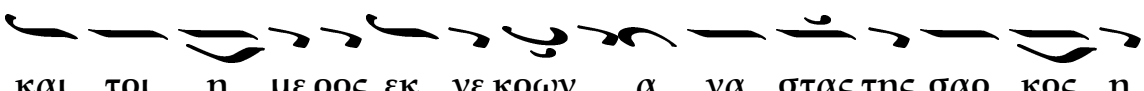
 δει ει ει σου οι κη τορας κα τα ξι ων ως μο νος

 ευ σπλα αγχνος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εις μα κρο ο

 τη τα η με ρων

Ο δι η μας σαρκι πα θος δε ξα με νος

 και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η

μωντα πα α α θη θε ρα πευσον και α να στησον

εκ πταισμα των χα λε πων φι λανθρωπε και σω σον η μας

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

ο σι ι ι ε ε πα α α τερ εις πα α α

σα αν τη η ην γην ε ξηλθεν ο φθο ο ο γγος των

κα το ο ορθω μα α τω ω ω ν σου δι ο ο

εν τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ω ν κα μα

α τω ω ω ν σου των δαι μο νων ω λε σασ τας

φα α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ω ν ε

φθα α α σασ τα α τα αγ μα α α α τα ω ν το ον

βι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η λω ω ω

σας παρ ρη σι α αν ε χων προ ος Κυ υ υ υ ρι

ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει

ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ χαι
αι αις η η η η μων

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
των αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Ο ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
γενε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ
της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε
εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της προ ω ω
η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε ε
ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γενε ως
του ου Θε ε ε ου ου ου Μη η τρι ι ι τε και Πα ρ
θε νω ω α λη η θω σ βο ω μεν α α σι ι ι
γη η η τω ως το ο ο ο χαι αι ρε του ου Αγ
γε ε ε ε λου Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ

στα σι ι α α α και αι σκε ε ε πη και σω τη ρι
 ι ι α τω ων ψω ω ω ν η η η η μω ω ω ω ω

ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ϝ

Τον συναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Ἐ Πα ρ

Τοις ε ρη μᾶ πο λι της και εν σω μα τι Αγ γε
 λος και θαν μα τῶ ρος α νε δει χθησ θε ο φο ο ρε
 Μα κα ρι ε Πα τη ρ η μων νη σται α Αγ ρυ πνι α προ
 σευ χη ου ρα νι α χα ρι σμα τα λα βων θε
 ρα πευ εις τῶ ν ο σῶ ν τας και τας ψυ χας των πιστει προ
 στρε χοντων σοι δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν
 δο ξα τω σε ε στεφα νω σαντι δο ξα τω ε νε ρ γυν
 τι δι α σῶ πα σιν ι α α μα α τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

ρε ^Δ₂ συν τη φω νη ε σαρκου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της ^π₉ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δικαι ος Δα βιδ ^Δ₂ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
 νων ^Δ₂ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π₉ δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ₂
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο
 κϛ ϛ σου ου ου ου ^π₉

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν

εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ
μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε,
εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *